

om man nægter denne Fredning, vil det dog ikke medføre en nævneværdig Fordel for de fredede Fisks Bedkommende. I Vegetiden vil man jo kun fange de Åberrer, der ere værd at fange; men de smaa vil man lade gaa. I Virkeligheden er det nu saa, at en almindelig 6 Tommers Åbørre er efter alle naturhistoriske Vidnesbyrd fuldstændig hngle-dygtig; den faar altsaa Lov til at gaa i Fred og kan hngle saa meget, den vil; men de større 3—4—5 Bunds Åberrer blive tagne. Det vil temmelig sikkert medføre, at Sænen vil komme til at fremvise en Bestand af Lutter imaa bitte Fisk, medens alle de store ere fangede væk, saa der slet ingen Fisk er tilbage, som ere værd at fiske efter.

Krebsen er fredet i Juni Maaned. Det er vist meget passende; men det er en meget snæver Fredningstid for den. Det var ingen Skade til, om den var fredet i alt Fald noget før det Tidspunkt. Jeg vil henstille til det eventuelle Udvalg at have sin Opmærksomhed henvendt paa, at selv med disse af mig omtalte Bestemmelser for Fredningen i den Form, som jeg har udtalt mig om, vil man dog ikke have sat en virksom Stopper for Fangsten af fredede Fisk, medmindre man ved Siden af Fredningsbestemmelserne tillige forbjder Salg af de fredede Fisk i Fredningstiden. Jeg vil foreslaa, at der tilføjes en Bestemmelse om, at Faldhelse og Salg af dem ikke maa finde Sted før Dagen efter, at Fredningen er ophørt, og ikke længere end 8 Dage efter Fredningens Begyndelse. Det er en Bestemmelse, der svarer til Bestemmelsen om Forhandling af Vildt.

Jeg gaar derefter over til at tale om § 8, som handler om Mindstemaal for Fiskene, i Vighed med, hvad der gælder om Saltvandsfiskene, og der er en Del, der er fælles for begge. Naar jeg siger i Vighed dermed, maa jeg gøre opmærksom paa, at det ikke er saa ganske i Vighed dermed, thi jeg træffer her Gedden. Den skal efter § 8 i første Band have som mindste Maal 15 Tommer, men naar jeg ser hen til det Forslag, som vi i Gaar vedtog ved 3dje Behandling, nærer jeg ingen Tvivl om, at Saltvandsgedden gaar udmærket paa 14 Tommer. Nu ved jeg ikke, hvilke Betragtninger der have ført Koncipisten af denne Lov til at fordrø, at en Ferskvandsgedde skal være 1 Tomme større end en Saltvandsgedde for at opnaa

den Værdighed at blive salgbar Fisk. Jeg antager, at det er noget, der bør rettes, thi have vi Maalbestemmelser, maa vi sørge for, at de komme til at virke regulerende og ikke villedende, saaledes at en Saltvandsgedde skal kunne gaa fri der, hvor en Ferskvandsgedde bliver anholdt paa Grund af sin ringe Størrelse. Jeg mener, at det vil være rimeligt, at vi i Ferskvandsloven som i Saltvandsloven tage en Størrelse for Laks, Ørred og Gedde, nemlig 14 Tommer. Naar der dernæst i Ferskvandsloven er sat to forskellige Størrelser for Forellen og Helten, nemlig 10 og 11 Tommer, saa mener jeg, at det er upraktisk. Det er upraktisk at have saa mange forskellige Maal, fordi det forvalder Fiskerne Vanskelighed og leder dem i Fristelse, og ved mange Vejligheder er det Skyld i, at de, uden egentlig at have tænkt noget ondt derved, komme galt af Sted. Jeg vil derfor foreslaa, at en Helt maales med samme borgerlige Mål som en almindelig Forel, nemlig 10 Tommer. Helten er ikke saa almindelig her i Danmark, og der er vistnok ikke stor Skade slet, naar vi lade Helten og Forellen gaa efter samme Maal.

Jeg gaar derefter over til § 9. Den beskriver, hvilke Redstaber der ikke maa bruges til forskellige Tider af Aaret, og navnlig forbjder den al Slags Vaaddragning i Marts og April, og det skal være særlig værd at bemærke for den fredede Fisks Skyld, for Legens Skyld og særlig for disse ikke pelagiske, men enten paa Bunden liggende eller paa Planterne hængende Vg. Jeg mener, at det er godt, at Vaaddragning bliver forbudt, thi Vaaddragning er en meget skadelig Idret paa den Tid af Aaret, men jeg for mit Bedkommende ved ikke, hvad Vaaddragning er, og jeg har aldrig truffet den Mand, der var i Stand til at definere, hvad Vaaddragning vil sige. Naar jeg tager en Kuse og tager to Liner i den og sætter en Mand for hver Line, eller maaste kan jeg gøre det selv med een Haand paa hver Line og trækker til paa den Kuse, er det efter min Overbevisning et Vaad. Naar jeg ser, hvad der foregaar mange Steder paa Landet, naar de fiske Karudser i en Dam, og de tage en Vidiekurv, sætte Lov i den og trække den efter sig, saa gør det jo samme Skade som Vaad baade for Plantevækst, Yngel og Vg og maa saa ogsaa betragtes som Vaad. Man vilde kunne gaa